

VĚTRNÍK

ZPRAVODAJ č. 6

VYSOKÉ N. JIZ.

PROGRAM:

NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA VESNICKÝCH A ZEMĚDĚLSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ

DNES - 11.10.1984 - ČTVRTEK

- 8.00 - seminář o včerejším představení - malý sál Krakonoše
- 11.00 - beseda s M.Horníčkem
- 13.30 - rozloučení s DS Velká Bystřice
- 14.30 - vítání DS Nový Hrádek na MěstNV
- 14.30 - Větrovanka před Krakonošem
- 15.00 - vítání DS Nový Hrádek před Krakonošem
- 16.00 - divadelní představení a M.Horníček: Dva muži v šachu /DS Nučice /
- 19.30 - setkání souboru s patrony /spol. sál pož. zbrojnice/
- 22.30 - setkání souboru s patrony /spol. sál pož. zbrojnice/

ZÍTRA - 12.10.1984 - PÁTEK

- 8.00 - seminář o dnešním představení
- 10.00 - beseda se scénografem J.Voseckým
- 13.30 - rozloučení s DS Nučice
- 14.30 - vítání DS Krakonoš na MěstNV
- 14.30 - Větrovanka před Krakonošem
- 15.00 - vítání DS Krakonoš před Krakonošem
- 16.00 - divadelní představení I.Bednář Dva klauni
- 19.30 - setkání souboru s patrony a spol. sál pož. zbrojnice/
- 22.30 - setkání souboru s patrony a spol. sál pož. zbrojnice/

Ivane, jsi ve Vysokém n. Jizerou poprvé. S jakými pocity jsi jako autor Klaunů hraných na přehlídce včera přijížděl?

Přijížděl jsem s trojím pocitem. Jednak s pocitem člověka, který delší dobu se zabývá ochotnickým divadlem a ví, že přehlídka ve Vysokém patří svou atmosférou, organizací a vším co k takové přehlídce patří, mezi nejpěknější přehlídky amatérského divadla v ČSR.

ROZHOVOR S IVANEM BEDNÁŘEM

Takže pochopitelně jsem zvědav na to, zda všechny ty pověsti a zprávy, které jsem slýchal od kolegů, jsou skutečně pravdivé.

Za druhé jsem sem přijížděl s pocitem dávného "rodáka", neboť moje babička je z Jablonečku a moje matka se tam také narodila. A já sám jsem zde byl, když mi byly tři roky.

A za třetí jsem pochopitelně zvědavý, jak se povede souboru z Nového Hrádku před zdejším publikem.

A tvé první dojmy?

další nováček vysoké přehlídky, které divadlo z Nučic, reprezentant českého kraje si pro získání popularity hned na začátku zvolilo osob opravdu originální. Jejich autobus byl vytlačen do příkopu a autobus před Vysokým přívěsem s klámskými. Naštěstí pomohl narychlo připojený autojeřáb ze státního statku, odneslo to jen vysypané sklo. Nučičtí stihli včas dokonce i vítání souboru na národním výboru.

Režisér souboru Zdeněk Moravský ale nepřišel se svými, už tři dny na přehlídce studuje terén. Proto ani nebyl překvapen, když jsme ho vyzvali k rozhovoru.

"Tradiční divadelnictví v Nučicích je už dlouhá. V roce 1974 se vedle stávajícího souboru utvořila skupina mladých. Přitáhla je nově studovaná hra P. Dostála "Výtečníci". Potom bylo období útlumu, hledání nových cest, pořádná práce se rozjela asi před třemi lety, v době, kdy původní soubor už zanikl. Poměrně dlouho také trvalo / a vše není dořešeno dodnes / než se našel zřizovatel, nakonec svolila k tomu se o nás starat Osvětová beseda".

V jakých podmínkách hrajete?

"Máme teď patnáctičlenný soubor, jsme schopni nacpat se do tří osobních automobilů i s rekvizitami. Tak že jezdíme hodně na štace. Hrajeme v klubových zařízeních, také pro chmelaře / letos v Olešné u Rakovníka / byli jsme v lesním divadle v Řevnicích, u horníků v Novém Jáchymově, v několika okresech kolem Prahy. Častokrát tak, že si s menším souborem vyměňujeme představení. U nás v Nučicích zkoušíme v už hodně starém Lidovém domě, kde už je provoz spojen se značnými obtížemi.

Dva muži v šachu se prý dost líbí?

Máme desátou reprízu a zatím s nimi máme úspěch. Zajímavé je, že už jsme vystřídali dvě představitelky Guiliety. Ta původní čtrnáct dní před krajskou přehlídkou odešla z důvodů očekávání radostné události. Pomohla nám moje spolužačka z Lidové konzervatoře Alena Mutinská, která neváhá dojíždět na zkoušky z 50 km vzdáleného Rakovníka.

"Mha, zatačky, které jsem si jako automobilista náramně vychutnal. S těmi zatačkami už asi půjde těžko něco dělat, pokud jde o počasí, věřím, že Perun bude mít v příštích dnech šťastnější ruku. A báječná večere v Moravě."

Psal jsi Klauny před lety, jako začínající autor a režisér. Inscenace Klaunů na Novém Hrádku se zrodila jako absolventské představení VČLK.

Myslíš, že to má nějakou souvislost?

"Myslím, že má, především v tom, že řečeno slovníkem J. Wericha "já byl tenkrát mladej a voni sou dneska mladý". Chci tím říct asi tohle, že každý člověk, který začíná přicházet do styku s divadlem, více či méně inklinuje k cirkusovému prostředí. Zčásti díky jistému romantickému pohledu na cirkus, zčásti díky jistému přesvědčení, že přenos jistých cirkusových postupů na divadlo skýtá větší možnosti pro rozvinutí divadelně klaunských postupů. A tím se mu pochopitelně otvírá představa volnějšího vyjádření vlastního divadelního názoru."

A co další osud Klaunů?

"Klauni, domnívám se, budou pořád, a to je dobře. Pokud jde o ty moje, ještě v prosinci tohoto roku vyjdou v maďarštině, v časopise Színház. Moc se na ně těším."

Jak se proslýchá, získal sis ve Vysokém během několika hodin oblibu. Přeji ti jménem redakce Větrníku, aby ses již při odjezdu z letošní 15. NP vesnických a zemědělských divadelních souborů těšil na svůj návrat při přehlídce další.

"Já bych si přál, aby to platilo i opačně." / rozmlouvala K.D. /

z rodu komediantů, ...
a tím toto krásné příbu-

byl herec?

vech dob jistě podivná existen-
ostatní množili hmatatelné
stavěli domy, těžili kov
stovali obilí. Ostatní v potu
dobyvali chléb pro sebe
ním, přinášeli něco na společ-
stůl.

herec?

ly doby, kdy byli váženi a hned
to doby, kdy bylo trestné hrát.
hrálo se, hrálo se dál.

Nedá se nehrát....

Příběhy jsou ve vzduchu.

Vždycky je nějaká bolest vyslovi-
telná pouze hrou.

A pouze hrou léčitelná.

Tu tedy přicházejí herci.

Na náves vesnice, či do bran
Elsinoru. A ten, kdo tuší příběh
vzduchu, přítomnost bolesti,
ten, kdo si nezastírá salvami děl
postupující hnilobu, je vítá.

Vítá je jako svědky.

Vždycky budou ti vítající a ti,
co se bojí.

A oni hrají. Příběh, který se ne-
odehrává na této vesnici, na tomto
hradě. Je z jiných míst a dob, ale
co na tom. V hledišti přece náhle
někdo vstává a volá po světle.
Světlo!

Což nevidí?

Nebo nechce, aby jiní viděli?

Je usvědčen.

A proto přicházejí herci.

Nemusí to být vždycky vrah, na
koho ukazují. Mohou usvědčit
i dobráka, lakomce, mohou usvědčit
i lásky, z poctivosti, z falše,
z odvahy, ze zbytečných obav,
z mnoha vlastností lidských
a těch několika málo nelidských.

Miroslav Horníček

neznánému truvéru

/ Listy z Provence /

"Miroslav Horníček je člověk,
kterého potkává úsměv. Je všude ko-
lem něho, kamkoli přijde. Očekává
ho už." Napsala Alena Urbanová ve
své knížce Proměny.

Tak tedy, pane Horníček, naše
úsměvy Vás očekávají. Vás, besedu
s Vámi i Vaši hru, kterou pro
diváky připravilo Lidové divadlo
z Ručic.

Včerejší selodopolední seminář byl
rozdělen na dvě části. Dopoledne
otevřelo hodnocení divadelního před-
stavení Malostranská humoreska
v provedení DS z Poběžovic. Jediného
souboru, který si vzpomněl na sto
padesáté výročí narození Jana Nerudy.
Z těchto faktů vycházela také větši-
na témat k diskusi. Probíral se např.
převod Nerudova bohatého jazyka do
současné, běžně mluvené řeči na je-
višti, debatovalo se o vztahu aran-
žování k vystižení charakterů Nerudov-
ských postavicek, či o možnosti
dokreslení mezilidských vztahů právě
aranžováním. Na tapetě se ocitla i obec-
ná problematika přepisů literárních
děl do dramatické úpravy.

Druhou polovinou semináře byla
beseda s divadelní teoretičkou Alenou
Urbanovou. Soudružka Urbanová se za-
bývala situací ve vyvoji původních
českých her, které za poslední dva ro-
ky vyšly v Dili. Na nich demonstrova-
la současný rozpor mezi hrou, která
řeší aktuální téma pomocí historické
situace a mezi hrou, která se zabývá
současností. Hry s historickou tema-
tikou většinou pronikají mnohem
hlouběji k problémům, zatímco hry ze
současnosti zůstávají na povrchu ži-
vota a téměř všechny se obírají rozpa-
dem lidských vztahů. Nastínila i prob-
lémy, které vyplývají z nově vznik-
lého tvaru realistického dramatu a je-
ho vztahu k tradicím české herecké ško-
ly. Na závěr pak proběhla diskuse
o jednotlivých titulech současné drama-
tické tvorby.

Recenze - Slovanské nebe

Pátým představním letošní přehlíd-
ky bylo zpracování hry Josefa Tomana
Slovanské nebe, které bylo příjemným
překvapením, ale rovněž přineslo i něk-
teré otázky pro naše rozparavy v semi-
nářích. Súčasným rysem s předchozími
inscenacemi je potýkání souboru OB
Velká Bystřice s jeho dramaturgickou
volbou. I jejich dnešní hra je nezvratně
spojena s dobou svého vzniku a vyžaduje
nový a současný pohled pro její insce-
nování a to nejen z hledisek tematických
i z hlediska potřeb a předpokladů mo-
derního divadla.

STRÍPKY

PŘEDSTAVENÍ: beseda s kulturní rubrikou Zemědělských novin se sice konat v sobotu v 11 hodin, ale v sále Krakonoše a ne v požární zbrojnici, jak bylo uvedeno původně.

Kdo máte nárok na proplacení cestovného, můžete si peníze vyvézt v pátek od 13.30 do 14.00 v kuřárně Krakonoše.

Zitřejší představení DS z Nového Hrádku je vyjimečné nejen tím, že je na přehlídce hostem a tudíž mimo soutěž, bude to představení neobvyklé. Herci totiž nebudou hrát na jevišti, ale v kruhu diváků. Je to první aréna v historii Krakonoše.

Už jste si určitě všimli obou emblémů Národní přehlídky. Muž s maskou, který nahradil před více než deseti lety Krakonošovu tvář, vyšel z dílny malíře Růžka. Sluníčko pak vzniklo v rukách Ládi Novotného z odboru kultury ONV v Semilech.

Děkujeme tímto všem pracovníkům požární zbrojnice, kteří se ve společenském sále denně starají o všechny účastníky patronátních večerů. Obložené mísy jsou velmi pěkně připravené, je toho dost a obsluhující personál je pracovitý a pozorný. Patří vám za to dík. Vám v kuchyni, v šenku i v šatně.

Vobskočák by rád něco chystal, ale zatím jsou potíže, protože nejsou lidé. Na X. MP VZDS se sice taneční složka naučila počítat do šesti, ale to by musela počítat do osmi, aby to prý potíže. Tak se za-

tím nic neví. I když by moc rádi - teda Vobskočáci - udělali radost DS Krakonoš, který se bude v pátek vítat.

Servírka Evička ztratila včera, tj. 9.10. při patronátním večeru hlas. Úplně. Prosíme pozitivého nálezcce, kdyby hlas našel, aby jej co nejrychleji vrátil. Evička se ráda a bohatě odmění.

/pokračování ze str. 1/

Nesporným a výrazným kladem představení je herecká práce bystrického souboru, v nejednom ohledu prokazující dobré výsledky soustavné práce na technice hereckých prostředků /jevištní řeči, pohybové kultuře apod./, právě tak jako smysl pro tvorbu dramatické postavy.

V tomto ohledu zaujali svými výkony Ladislav Borovec, Milan Černošek, Rrната Pospíšilová a řada dalších.

Zdeněk Pošíval

Máš-li dobrého přítele,
máš víc než on ...

Být vysoký znamená někdy být nízký...

Drž se nové cesty a starého přítele...

Přetrženého provázku nesvážeš bez uzlíku...

Je-li tvůj přítel medový, nemusíš ho sežrat celého ...

Lepší je pometlo doma, než na hřišti

V nebi nepřítel, na zemi přítele poznáš ...

/Jan Blahoslav/

Do našeho minulého Větrníku se nám vloudil šotek, na kterého nás Hanáci upoznili. Oni samozřejmě netancují, ale tancují / rozhodně s tanečním souborem Velká Bystřice /. Tak jsme se jim omluvili a při té příležitosti uslyšeli vyprávění o tom, že představa hanáckého nebe je úplně jiná, než představa o nebi slovanském. Byla natolik krásná, že jsme vypravěče Václava Juráně poprosili, aby nám ji nadiktoval i pro vás.

HANÁCKÉ NEBE

"Me o nás na Hané máme také svoje hanácky nebe. A to je někde u Tovačova. Tam je takové veliké kopce, které je celé z perníko. Pod tem kopcem je dokolem kola takové rigol nebo esli chcete příkopa, která je plná rozpuštěného másla. A te břehe o toho másla so z cokro. A pod tem leží Hanák na břocho. Navrcho na tem kopco dělajó andělíčci šeške. A kotálíjó jich po tem perníkovým kopco do toho másla, tam se hezke vekópó a překotalíjó se přes ten cokrové břeh. A tam leží ten Hanák s otevřenó hobó a te šeške mo dó lovno do břocha. To je pro Hanáka největší slast."

VZORNÉ SLUŽBY

Hanáci velmi děkují děvčatům ze Vkusy. Nejenže jim darovali špůlku nití, potřebnou pro úpravu scény, ale dokonce jim do dnešního dne ušijí trenýrky se třemi lampy.

Možná víte, že o Hanácích se říká, že jsou "namyšlené". Aspoň v lidových básničkách. Jednu z nich nám pověděla Froňa Pečáková.

Me sme me a není nad nás,
vidíte to po mně.

O nás rostó tisícovke
na každičkým stromě.

A dež se nám za stodoló
samo zlato zrodí, celá zem
si k Hanákovi vypučovat chodí.
Svět e nebe si nás váží
a dež Hanák řekneš,
potom to jak před rehtářem
baranici smekneš.

ZE SEJKORÁKU DO PRAHY

Členové DS z Nučic nabízejí dva a dvacet volných míst v autobuse na lince Vysoké Praha. Odjezd v neděli po skončení sejkoráku. Nabídky k režisérovi souboru.

=====

VĚTRNÍK, zpravodaj XV.NP VZDS
Vydává organizační štáb NP VZDS.
Redakce : Karla Dorrová, Michaela Prokopová, Eva Loučková